**Ankenævnet for Forsikring**

Den 22. april 2015 blev i sag nr. 86783:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Han klager over selskabets erstatningsopgørelse for en ring og kontanter, der er anmeldt stjålet ved et indbrudstyveri.

Selskabet har udbetalt en skønsmæssig erstatning med henvisning til manglende dokumentation.

I klageskemaet af 2/10 2014 har klageren bl.a. anført:

"**Sagsfremstilling**
…
Vores samlede dokumentation for ringen er billeder og tro og love-erklæringer, og for kontanterne er det de kuverter, som pengene lå i, med de respektive pengebeløb påskrevet; bankudskrifter fra [klagerens] forældre fra kort før pengegaverne blev modtaget; tro og love-erklæring og sedler over pengegaver fra kuvert hos [klagerens] forældre. Vi referer i vores tidl. klagebrev til kendelserne AK 65962 og AK 73473, hvad angår pengene, og AK 77662 og AK 58564, hvad angår diamantringen.

Vi mener, det er uacceptabelt, at Alka ikke godtager vores dokumentation for de stjålne værdier som tilstrækkeligt bevis, og at de betvivler vores ærlighed. Venligst se vores vedhæftede skriftlige kommunikation med Alka.

**Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
Vi ønsker at opnå, at forsikringsselskabet imødekommer vores erstatningskrav for diamantringen (31.975 kr.) og kontanterne (22.300 kr., hvilket er Alkas maksimale erstatningsbeløb)."

Dertil har selskabet i brev af 23/10 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"Alka Forsikring modtog herefter koster liste, foreliggende dokumentation samt smykkevurdering udfærdiget af [smykkeforhandler 2].

Alka Forsikrings skadekonsulent opgjorde herefter kravet og fremsendte den 13. juni 2014 erstatningsopgørelse til klager.

Enkelte effekter - rygsæk, ur og mobiltelefon - blev opgjort til nypris med fradrag for alder, medens hovedparten af klagers krav blev opgjort til Alka Forsikrings genanskaffelsespriser - hvilket aktuelt vil sige, til de af guldsmeden vurderede og af klager angivne priser med fradrag af Alka Forsikrings genleveringsrabat (som kommer klager til gode såfremt smykkerne genanskaffes).

Erstatning for kontanter i euro og danske kroner - krav 31.067 kr. - blev fastsat skønsmæssigt grundet manglende dokumentation og for så vidt angik en arvet hvidguldsring med diamant (også udokumenteret) - af klager prissat til 31.975 kr. - indhentede skadekonsulenten priser på tilsvarende brugte ringe og fastsatte som følge heraf erstatningen til 7.500 kr.

På baggrund af henvendelse fra klager blev sagen overgivet til en kollega, som foretog en fornyet vurdering. Denne fastholdt imidlertid ved brev af 26. juni 2014 den meddelte afgørelse.

På baggrund af klagers brev af 23. juli 2014, hvori klager ankede over dels den skønsmæssige fastsættelse af kontantbeløbet og den opgjorte erstatning for den arvede hvidguldsring dels krævede fuld erstatning (uden fradrag for genleveringsrabatten) for de øvrige smykker, som Alka Forsikring havde erstattet til selskabets genleveringspriser, gennemgik skadekonsulenten på ny sagen.

Skadekonsulenten fremsendte på den baggrund både de af klager fremsendte yderligere fotos og klagers beskrivelse af hvidguldsringen til en af de guldsmede selskabet benytter.

Guldsmeden vurderede - både på baggrund af fotos, oplysninger om carat og oplysningen om at ringen var købt og senere vurderet hos [smykkeforhandler 1] - at en tilsvarende ring ville kunne genleveres for 16.995 kr.

Sagen blev herefter forelagt områdechefen, som ved brev af 27. august 2014 meddelte, at selskabet på baggrund af den nye vurdering var indstillet på at forhøje erstatningen for hvidguldsringen til det af guldsmeden vurderede og udbetale yderligere 9.495 kr.

For så vidt angik de øvrige smykker henviste områdechefen til, at den guldsmed, hvor klager havde fået vurderet de stjålne smykker, kunne genlevere smykkerne til den af Alka Forsikring beregnede erstatning, dog var selskabet for så vidt angik dåbsmedaljerne indstillet på at yde erstatning i henhold til den af klager oplyste nypris, idet disse ikke ville kunne genanskaffes i Danmark.

For så vidst angik den skønsmæssige erstatning for kontanter fastholdt områdechefen afgørelsen med henvisning til de af klager afgivne forklaringer.

Sagen er nu forelagt Ankenævnet for Forsikring.

Efter almindelige regler har den sikrede bevisbyrden for rigtigheden af det krav, der rejses mod selskabet.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 19.1 fremgår det således også, at den sikrede efter almindelige regler har bevisbyrden for rigtigheden af det krav der gøres gældende mod selskabet og den sikrede må kunne dokumentere/sandsynliggøre, at have haft de stjålne genstande samt at disse er af en art og beskaffenhed som angivet.

Dette kan gøres ved, at man indsender originale kvitteringer/-regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse til Alka. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes og hvad prisen er. Fotos accepteres som supplement.

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav risikerer man, at Alka kan afvise kravet eller fastsætte en skønsmæssig erstatning.

For så vidt angår almindeligt privat indbo og genstande som hører til en normal boligs udstyr og som de fleste mennesker er i besiddelse af er kravene til dokumentation naturligvis lempeligere end for meget værdifulde genstande, antikviteter, smykker, store kontantbeløb og lignende, men der må fremlægges en vis form for dokumentation for ejerskab, alder og art i forhold til de stjålne genstande.

Klager har som udgangspunkt fået fuld erstatning i forhold til sit krav, trods manglende dokumentation for en stor del af smykkerne, dog med fradrag for den genleveringsrabat, som selskabet kan opnå hos guldsmeden.

Alka Forsikring kan ifølge betingelsernes afsnit 7.1 vælge at erstatte ved genlevering, hvilket sker i overensstemmelse med betingelsernes afsnit 7.1.3.4. og 7.1.3.5.

Såfremt forsikringstager ønsker genlevering vil erstatningen stille forsikringstager som umiddelbart før skaden, men såfremt forsikringstager ikke ønsker de stjålne genstande igen (eller at handle for de købsbeviser, der ville kunne udstedes til leverandøren) vil den rabat selskabet kan opnå ved genleveringen blive fratrukket den kontante udbetaling.

Af klagen fremgår det, at klager ønsker yderligere erstatning for diamantringen og for kontanter, hvorfor vi herunder skal adressere disse to punkter.

For så vidt angår hvidguldsringen er der alene dokumentation i form beskrivelse og fotos.

Hverken beskrivelser eller fotos kan dokumentere art og lødighed af smykker. Alka Forsikring indhentede oprindeligt priseksempler på hvad en tilsvarende ring ville koste at genanskaffe, som viste priser mellem 6.500 kr. - 8.500 kr., men selskabet genoptog på baggrund af klagers indsigelser vurderingen og har indhentet en vurdering fra en guldsmed på baggrund af både beskrivelserne af ringen, alder og omstændigheder og de fremsendte fotos.

Klagers krav for ringen er aldeles udokumenteret og vi må fastholde en fagmands vurdering (som i øvrigt er det dobbelte af hvad en tilsvarende ring kan genanskaffes for) og er af den opfattelse, at vi har imødekommet klager så langt vi kan.

For så vidt angår de stjålne kontanter må vi ligeledes fastholde den skønsmæssigt fastsatte erstatning på 7.500 kr.

Klager oplyste indledningsvis at de stjålne kontanter - hovedsagligt euro - var givet af klagers familie og blev opbevaret i kuverter i natbordet og var til brug for hyppige rejser til [udlandet] (2 gange årligt). Efter det oplyste havde kontanterne ligget der i op til 5 år.

Såfremt denne forklaring lægges til grund har klagerne angiveligt foretaget en hel del rejser til [udlandet] i den mellemliggende periode, dog uden at forbruge af de opbevarede euro.

Efterfølgende oplyste klager, at kontanterne var til brug for et husprojekt, barnedåb og lignende, da klagerne ikke brugte særlig mange euro når de var på besøg hos familien.

Såfremt denne forklaring lægges til grund må det undre, at beløbene opbevares kontant i euro, såfremt de skal benyttes til forbrug i Danmark.

Vi finder på baggrund af klagers forklaringer forsat ikke, at den fremsendte dokumentation (herunder kuverterne) godtgør, at der på indbrudstidspunktet var så stort et kontantbeløb i behold af de euro der var givet/hævet inden for en 5-års periode."

Med henvisning til selskabets bemærkninger har klageren i brev af 3/11 2014 til nævnet fastholdt sit krav og har til støtte herfor henvist til sit brev af 23/7 2014 til selskabet, hvoraf bl.a. fremgår:

"Kontanter:

Som det ses på vores betegnelse over de stjålne genstande, har vi fået stjålet 31.067 kr. i kontanter. Heraf var 29.467 kr. i euro, og de lå i forskellige kuverter i natbordsskuffen. Ifølge Alkas vurdering d. 13. juni og revurdering d. 26. juni 2014 er vi kun berettiget til en erstatning på 7.500 kr. pga. 'manglende sandsynliggørelse eller dokumentation'. Vi synes, det er helt urimeligt, og stiller krav om en erstatning på 22.300 kr., som i henhold til forsikringsbetingelserne er det maksimale erstatningsbeløb for kontanter hos Alka i 2014.

Ved Alkas revurdering d. 26. juni 2014 stod følgende:

'Alka Forsikring finder det ikke for dokumenteret, at I har haft et så stort kontantbeløb i Euro liggende i op til 5 år, når pengene er oplyst lå til brug for rejser til netop særligt [udlandet], hvor I er på ferie ca. 2 gange årligt. Vi finder det for mest sandsynligt, at der ville være brugt at disse penge med den oplyste rejseaktivitet'.

Vi ønsker først og fremmest at understrege, at det er en misforståelse, at pengene, der lå i kuverter i natbordsskuffen, skulle bruges ved rejser til [udlandet]. Som der tydeligt står på kuverterne, var pengene større pengegaver særligt til børnene og huset. [Klageren] er oprindeligt fra [by] i [udlandet]. Af denne grund er pengegaverne fra [klagerens] familie i euro. Når vi er i [udlandet], bor og spiser vi hjemme hos [klagerens] forældre, og vi bruger derfor ikke så mange penge dernede. Når vi køber noget, benytter vi Visakort eller de kontanter, som vi har liggende hos [klagerens] forældre, ligeledes i en kuvert. Disse kontanter er mindre pengegaver, som vi har fået ved f.eks. fødselsdage, navnedage og juleaftner, hvilket [klagerens] mor har noteret på en seddel i kuverten, når ikke vi har fået penge direkte i hånden (se vedhæftede dokumenter). Misforståelsen er opstået, fordi vi ligeledes har en sort seddelmappe med euro i, som også lå i natbordsskuffen. Den blev ikke stjålet. En del af disse euro, som ikke er øremærket til noget, har vi altid med os frem og tilbage på flyveturen til eventuelle behov.

[Klagerens] forældre ønskede, at de nævnte større pengegaver, som vi modtog ved vores sønners fødsel og barnedåb og som hjælp til vores nye hus, skulle blive i Danmark, så de ikke blev brugt på småkøb i [udlandet]. Derfor lå de i separate kuverter. Grunden til, vi ikke havde sat pengene i banken, var, at vi heller ikke ønskede, at de skulle blive blandet ind i vores almindelige økonomi i Danmark, og at de skulle miste værdi ved veksling af valuta. Pt. har vi en opsparing i banken i Danmark, og ved behov har vi benyttet penge derfra frem for at veksle euro. Desværre var vi dumme/naive nok til at lade kuverterne med euro ligge i natbordsskuffen, og vi fik aldrig brugt dem.

Som dokumentation har vi sendt Alka alle de kuverter, der var penge i. Disse kuverter er vigtig dokumentation, i og med der stod på dem, hvor mange penge, der lå i dem. Kuvertternes påskrift er med henholdsvis [klagerens] og [klagerens hustrus] håndskrift, og da vi stadigvæk var i [udlandet] på det tidspunkt, hvor billederne blev taget, kan de ikke være skrevet efter indbruddet. Her følger en oversigt over kuverternes påskrift og de stjålne kontanter:

- Kuvert 1: 'PAPES CASA' … for 'Forældre Hus' = 950 €
- Kuvert 2: uden tekst = 1.200 €
- Kuvert 3: '[klagerens hustru] 40-års fødselsdag fra … fam.' = 200 € ([klagerens navn forkortes til … på …)
- Kuvert 4:
    - 'REGAL PAPES (AVIS) NAIXEMENT NEN …' … for 'Gave forældre (bedsteforældre) fødsel dreng …' = 600 €
    - 'NAIXEMENT …' … for 'Fødsel …' = 600 €
    - 'BATEIG ETC.' … for 'Barnedåb mm.' = 400 €
- Kuvert 5: 'Kære …, tak for din hjælp - også fra …. Kærlig hilsen …'. Den indeholdte 1.000 kr.
- (Kuvert 6: Travelers cheques, som vi allerede har fået erstattet fra American Express - de blev derfor ikke beregnet eller sendt til Alka)
- Kuvert 7: '300 kr. fra farmor & … til … 13/4-09 (til el-kedel)' = 300 kr.
- Syltetøjsglas på 900 g fyldt med mønter med en minimumværdi på 300 kr.

Den samlede kontantværdi var således minimum 31.067 kr.

Som dokumentation har vi ligeledes sendt Alka kopier af [klagerens] forældres bankudskrifter (… konti), hvor man kan se hævning af større beløb, kort tid før kontanterne blev givet i gave i Danmark. Som ekstra dokumentation på overrækkelserne af pengegaverne, indsendte vi også de af [klagerens] forældres flyoplysninger, som vi lå ind med.

Vi mener, at al den ovennævnte dokumentation er rigelig til at sandsynliggøre sandhede om, at alle pengene lå i de omtalte kuverter. Hvorfor skulle vi ellers have beholdt kuverterne? Nogle af dem er endda fra et år før, vi flyttede i hus, og de lå i et natbord, som vi ikke havde, før vi flyttede. Disse kuverter havde vi stadigvæk efter flytningen, fordi pengene stadig lå i dem. Og det gjorde de indtil indbrudstidspunktet.

Ved Alkas revurdering refereres til Ankenævnets kendelse AK 83397. Vi vil derimod referere til kendelserne AK 65962 og AK 73473, som vi mener understøtter vores ret til Alkas maksimale erstatningsbeløb. Vi har mindst lige så meget dokumentation som de pågældende klagere, og de fik medhold. AK 73473 havde ligeledes tro og love-erklæring fra 3.-mand. For at gøre vores sag mere sammenlignelig indsender vi ligeledes en tro og love-erklæring fra begge [klagerens] forældre på, at de har givet os de stjålne euro, at de i flere tilfælde har set, at de blev lagt i natbordsskuffen, at de ikke har hørt fra os, at vi skulle have

brugt pengene til noget endnu, og at vi bruger penge fra en anden kuvert i [udlandet], når vi er dernede.

**Diamantring:**

Ved indbruddet fik vi stjålet en diamantring i 14 kt. hvidguld med 0,50 ct. diamant. Det var et arvestykke efter [klagerens hustrus] morfars anden kone, som [klagerens hustrus] mor havde givet [klagerens hustru] til hendes 40-års fødselsdag. [Klagerens hustrus] mor kan huske, at kvitteringen var fra [smykkeforhandler 1] og mener at huske, at den lød på ca. 30.000 kr., hvilket også var den værdi, som hun fik oplyst ved et besøg i [smykkeforhandler 1] i 2010. Ifølge Alkas vurdering d. 13. juni og revurdering d. 26. juni 2014 er vi kun berettiget til en erstatning på 7.500 kr. pga. 'manglende sandsynliggørelse eller dokumentation'. Vi synes, det er helt urimeligt, og stiller krav om en erstatning på 31.975 kr., som er den værdi [smykkeforhandler 2] har vurderet ringen til.

Om diamantringen skriver Alka i revurderingen: 'Som eneste sandsynliggørelse er der fremsendt et foto af en kvindehånd bærende en ring, der kan være hvidguld og som kan have en sten i'. For det første ønsker vi at påpege, at vi sendte Alka originalbilledet inden revurderingen, og at det på dette billede ses, at det er [klagerens hustrus] mor, der bærer ringen. Altså er 'kvindehånden' [klagerens hustrus] mors hånd. Ved en søgning på Facebook på navnet … kan det ud fra billedet bekræftes at være [klagerens hustrus] mor.

Desuden har vi været vores billedarkiv igennem og fundet yderligere billeder af [klagerens hustrus] mor med ringen på inden [klagerens hustrus] 40-års fødselsdag. På nogle af disse billeder ses diamanten tydeligere end på det tidligere indsendte billede. Disse billeder eftersendes derfor på nuværende tidspunkt.

I revurderingen skriver Alka ligeledes: 'Da hun [[klagerens hustrus] mor] efter mange år i [udlandet] vendte tilbage til Danmark, fandt hun at datteren skulle have ringen i 40 års fødselsdagsgave, hvorfor hun omkring 2010-2011 tog ind til [smykkeforhandler 1] for at få ringen vurderet'. Her ønsker vi at pointere, at [klagerens hustrus] mor havde ringen på fingeren, da hun i april 2010 flyttede hjem til Danmark. I de første mange måneder havde hun ringen på konstant, og ved en tur i [bynavn] gik hun spontant ind i [smykkeforhandler 1], hvor ringen var købt, da hun tilfældigt kom forbi. Formålet var at spørge, om de lå inde med dokumentation på salget, da hun ikke længere havde kvitteringen. Formålet var således ikke at få ringen vurderet. Ej heller var det formålet at få ringen klargjort, som Alka skriver i et senere afsnit: 'Vi finder det besynderligt, at ringen er forklaret vurderet 2-3 år forud for [klagerens hustrus] fødselsdag, når hensigten netop var at få den klargjort til gave'. Dog havde hun allerede der i tankerne, at hun ville give [klagerens hustrus] ringen til hendes 40-års fødselsdag.

Desværre lå salget for langt tilbage i tiden. Ekspedienten i [smykkeforhandler 1] tilbød i stedet at kigge på ringen med en lup og målte den med et instrument, hvorefter hun gav [klagerens hustrus] mor følgende oplysninger: 14 kt. hvidguld med 0,50 ct. klar diamant af fin kvalitet. Hun vurderede den til ca. 30.000 kr. i værdi.

Alka skriver ligeledes: 'Endvidere finder vi det besynderligt, at en guldsmed skulle påstå at diamanter skulle have holdt prisen siden 1975. Vores oplysninger indikerer at diamanter prissættes efter udbud og efterspørgsel, og at diamanter generelt er steget med op mod 300 % siden 1975'. Til dette vil vi sige, at også [klagerens hustrus] mor undrede sig over, at ringen stadig havde samme værdi, som da den blev købt. Og hvis det er sandt, at diamanters værdi er steget med op mod 300 % siden 1975, så føler vi, det er uacceptabelt, at vi

kun får 7.500 kr. i erstatning! Det må derfor være højst rimeligt, at Alka giver os en kontant erstatning på de 31.975 kr., som [smykkeforhandler 2] har vurderet ringens værdi til.

Alka referer til kendelsen AK 84114 og vi referer til AK 77662 og særligt til AK 58564, hvor 'klagerens advokat gør gældende - under henvisning til ankenævnskendelser nr. 34.921, 46.696 og 46.159 - at manglende dokumentation, med mindre der foreligger helt særegne forhold, som kan give berettiget anledning til tvivl om forsikringstagerens troværdighed, alene kan føre til et skønsmæssigt fradrag i erstatningen og normalt ikke i situationer, hvor de stjålne effekter er arvet eller som her er en gave fra familien. Efterfølgende fremlægger klagerens advokat erklæring af 22/5 2002 fra tredjemand, som bekræfter, at klagerens ægtefælle har ejet de omtalte smykker.'

For at gøre vores sag endnu mere sammenlignelig indsender vi ligeledes en tro og love-erklæring fra [klagerens hustrus] moster, …, som bekræfter, at hendes søster … arvede en diamantring efter [klagerens hustrus] morfars anden kone, og at hun gav den videre til [klagerens hustru] til hendes 40-års fødselsdag. … bekræfter ligeledes at … efter sit besøg i [smykkeforhandler 1] fortalte hende, at hun havde fået oplyst, at ringen havde en ca. værdi på 30.000 kr., og at den var af 14 kt. hvidguld med 0,50 ct. klar diamant."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder skema med opgørelse af smykker. Skemaet ses at være stemplet af smykkeforhandler 2 og omtaler et skadetidspunkt 1/5 2014. Af klagerens mail af 14/5 2014 til selskabet fremgår bl.a.:

"Her får du de originale billeder. Der er nogle af billederne, der fylder ret meget. Derfor sender jeg flere mails. Den første er vedr. pengekuverter.

a. Kontanter. Filer:

- '1000 og 950'. Der var oprindeligt 1000 € i, men på et tidspunkt tog vi 50€ af dem. Der lå derfor 950€ i kuverten.
- '1200'. Vi havde 1200€ i.
- '… og … fødsels og dåb'. Der lå 600€ + 600€ + 400€ = 1.600 € i.
- 'Ang. travellers checks'. De tog 250$, som vi regner med at få refunderet af American Express, så de er ikke medregnet.
- '[Klagerens hustrus] fødselsdag". Der lå 200 € i.
- Disse 5 billeder er blevet taget af min svigermor, mens vi var i [udlandet]. Det er min skrift på de første 3 kuverter og [klagerens hustrus] på den gule lap ang. travellers checks og på den sidste kuvert.
  950+1.200+1.600+200 = 3.950 € * 7,46 = 29.467 kr.

- 'DSC 0584'. Der lå 300 kr. i
- 'DSC 0569'. I den øverste kuvert lå der 1.000 kr.

Disse billeder blev taget efter vi kom hjem og var færdige med at rydde op. Derudover havde vi en glasbytte med ca. 300 kr. i mønter.
300+1.000+300 = 1.600 kr.

29.467 + 1.600 = 31.067 kr."

8. 86783

Nævnet udtaler:
Som sagen foreligger oplyst, finder nævnet at måtte lægge til grund, at klagen for nævnet alene vedrører selskabets erstatningsopgørelse vedrørende ringen og de kontanter, der er anmeldt stjålet.

Det følger af almindelige principper, at der er den, der rejser et krav, der skal bevise kravets rigtighed og størrelsen heraf.

Er der tale om tyveri af et pengebeløb eller tyveri af smykker, vil kravet til dokumentation være stigende i takt med beløbets størrelse og smykkernes værdi. Det er nævnets opfattelse, at der i dette tilfælde er tale om et stort anmeldt pengebeløb, og at det anmeldte smykke har en stor værdi.

For så vidt angår kravet om yderligere erstatning for kontanterne, har klageren til støtte herfor blandt andet henvist til en række konvolutter, der indeholdt kontanterne på tyveritidspunktet, og som gerningsmanden efterlod. Selskabet har blandt andet henvist til, at klageren har ændret forklaring med hensyn til formålet med opbevaringen af kontanterne, og at der efter hans forklaring er tale om en pengebeholdning, der delvist er op til 5 år gammel. Selskabet har på denne baggrund udbetalt en skønsmæssigt fastsat erstatning på 7.500 kr. for kontanterne.

Med hensyn til ringen har klageren henvist til smykkehandler 2´s vurdering samt smykkehandler 1´s mundtlige vurdering, der blev givet til medforsikredes mor i 2010 eller 2011. Han kræver 31.975 kr. i erstatning. Nævnet finder at måtte lægge til grund, at vurderingen fra smykkeforhandler 2 er foretaget efter det anmeldte tyveritidspunkt.

Selskabet har på baggrund af en vurdering fra en guldsmed tilbudt klageren en erstatning på 16.995 kr. for ringen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at han har krav på yderligere erstatning hverken for ringen eller for kontanterne. Nævnet har ved sin afgørelse blandt andet lagt vægt på oplysningerne om formålet med opbevaringen

af kontanterne, det oplyste om tidsrummet for opbevaringen af pengebeløbet samt de af parterne fremlagte oplysninger om værdien og arten af ringen. Nævnet har herefter ikke grundlag for at pålægge selskabet at yde yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen